Orędownik Urzędowy
POWIATU MORSKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote — Poszczególny numer 0,60 zł.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 zł od wiersza.

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.

Nr. 48 | **Puck, sobota, dnia 10 grudnia 1927 r.** | **Rok 1**

L. b.	Obwód głosowania	do obwodu należą	lokal wyborczy	lokal urzędowania obw. komisji wyb.
11.	Pierwoszyno	Pierwoszyno gmina Stefanowo obsz. dw.	szkoła	szkoła
12.	Rewa	Rewa gmina Mechelinki gmina Mosty gmina	„	szkoła
13.	Żelistrzewo	Żelistrzewo gmina Błądzikwo gmina Rzucewo obsz. dw. Osłonino gmina	„	sołectwo
14.	Smolno	Smolno gmina Mrzezino gmina Mrzezino obsz. dw.	„	sołectwo
15.	Połczyno	Połczyno gmina Połczyno obsz. dw. Celbowo obsz. dw.	„	szkoła

L. b.	Obwód głosowania	do obwodu należą	lokal wyborczy	lokal urzędowania obw. komisji wyb.
31.	Jastarnia	Jastarnia gmina Bór gmina	szkoła	wójtostwo
32.	Hel	Hel gmina Hel obsz. dw.	"	sołectwo

Powyższy podział powiatu na obwody głosowania dokonałem na skutek zarządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o wyborach do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Ustaw nr. 107 poz. 916).

Puck, dnia 9 grudnia 1927 r.

Starosta: w. z. Bała.

352.

Ustawa

z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami. (Ogłosz. w Dzienniku Ustaw Rz. P. roczn. 1925 nr. 121 poz. 868).

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 3 sierpnia 1927 r. do ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami. — (Ogłosz. w Dzienniku Ustaw Rz. P. roczn. 1927 nr. 76 poz. 668).

Art. 1. Pokrywanie cudzych krów i jałówek dozwolone jest tylko buhajami uznanemi pod względem indywidualnym i rasowym za odpowiednie do celów hodowlanych, dla danego okręgu hodowlanego.

Określenie cech, jakie pod względem indywidualnym i rasowym winny posiadać buhaje, uznane za odpowiednie do celów hodowlanych, należy do Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych po zasięgnięciu opinji właściwej izby rolniczej, lub w razie jej braku działających na danym obszarze społecznych organizacyj rolniczych, których statuty zawierają postanowienia przewidujące działalność na polu popierania hodowli zwierząt, a które Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych do wydawania tych opinji powoła.

Na mocy art. 13 ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. nr. 121 poz. 868) zarządzam co następuje:

Do art. 1.

§ 1. Do wydawania opinji, przewidzianych w art. 1, 6, 10 i 11 ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. nr. 121, poz. 868), powołuje się dla obszarów nieobjętych działalnością izb rolniczych następujące społeczne organizacje rolnicze:

Nazwa organizacji	dla obszaru województw
Centralne Towarzystwo Rolnicze w Warszawie, Centralny Związek Kółek Rolniczych w Warszawie	białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego i warszawskiego
Nowogródzkie Wojewódzkie Towarzystwo Rolnicze w Baranowiczach Związek Kółek Rolniczych Ziemi Nowogródzkiej w Nowogródku	nowogródzkiego
Radę Wojewódzką Okręgowych Towarzystw Rolniczych Województwa Poleskiego w Brześciu n/B.	poleskiego
Poleski Wojewódzki Związek Kółek Rolniczych w Brześciu n/B.	poleskiego
Wileńskie Towarzystwo Rolnicze w Wilnie, Związek Kółek i Organizacyj Rolniczych Ziemi Wileńskiej w Wilnie.	wileńskiego
Wołyńskie Towarzystwo Rolnicze w Łucku Związek Kółek Rolniczych Województwa Wołyńskiego w Łucku	wołyńskiego
Małopolskie Towarzystwo Rolnicze w Krakowie.	krakowskiego
Towarzystwo Gospodarcze Wschodniej Małopolski w Lwowie Małopolskie Towarzystwo Rolnicze w Krakowie	lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego

Art. 2. O uznaniu buhajów za odpowiednie do celów hodowlanych pod względem indywidualnym i rasowym orzekają specjalne komisje kwalifikacyjne.

Od orzeczeń komisyj kwalifikacyjnych służyć będzie odwołanie do komisyj kwalifikacyjnych odwoławczych.

W skład każdej komisji kwalifikacyjnej winien wejść lekarz weterynaryjny.

Liczbę komisyj, teren ich działania, skład komisyj, sposób ich postępowania oraz tryb odwołań od orzeczeń komisyj kwalifikacyjnych określi rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 3. Właściciel lub posiadacz buhaja, uznanego za odpowiedniego do celów hodowlanych, otrzyma od właściwej komisji kwalifikacyjnej bezpłatne świadectwo uznania, dające mu prawo do pokrywania takim buhajem cudzych

krów i jałówek na przeciąg najwyżej jednego roku dla danego okręgu hodowlanego (art. 1 ust. 1).

Swiadectwo uznania może być cofnięte przed upływem jego ważności, o ile buhaj okaże się w ciągu roku niezdatnym do rozpłodu.

Do art. 2 i 3.

§ 2. Do uznawania buhajów za odpowiednie do celów hodowlanych powołuje się komisje kwalifikacyjne.

Komisja kwalifikacyjna składa się z powoływanych na lat trzy przewodniczącego i dwóch członków. Przewodniczącym komisji jest przedstawiciel powiatowego związku samorządu terytorjalnego, wybrany przez organ wykonawczy tego związku z pośród osób obeznanych dokładnie z hodowlą bydła. Członkami komisji są: przedstawiciel izby rolniczej a na obszarach nieobjętych działalnością izb rolniczych przedstawiciel społecznych organizacyj rolniczych, powołanych, stosownie do § 1 niniejszego rozporządzenia, do wydawania opinji na obszarze odnośnych województw, wyznaczony wspólnie przez te organizacje oraz samorządowy lub prywatny lekarz weterynaryjny, powołany przez przewodniczącego organu wykonawczego powiatowego związku samorządu terytorjalnego lub w razie braku lekarza takiego, państwowy lekarz weterynaryjny, powołany przez władze administracyjne I-ej Instancji.

Powołani będą również w sposób ustalony w ustępie poprzednim niniejszego paragrafu na lat trzy zastępca przewodniczącego oraz zastępcy członków komisji.

W razie nieobecności przedstawiciela izby rolniczej lub społecznych organizacyj rolniczych albo jego zastępcy, przewodniczący komisji może powołać zastępczo jednego członka komisji z pośród miejscowej ludności, a w razie nieobecności lekarza weterynaryjnego lub jego zastępcy — innego lekarza weterynaryjnego.

Do ważności orzeczeń komisyj kwalifikacyjnych potrzebna jest obecność wszystkich członków komisji.

Orzeczenia komisji zapadają większością głosów.

Okręg działania komisji kwalifikacyjnej nie może przekraczać obszaru powiatu.

§ 3. Uznawanie buhajów za odpowiednie do celów hodowlanych odbywać się będzie na podstawie oględzin buhajów, przedsiębranych na przeglądach. Przewodniczący organu wykonawczego powiatowego związku samorządu terytorjalnego podzieli, w porozumieniu z przewodniczącym komisji, okręgi działania komisji na okręgi przeglądowe oraz oznaczać będzie miejsce i termin odbywania przeglądu w poszczególnych okręgach przeglądowych.

Uznawanie buhajów odbywać się będzie raz do roku i powinno być ukończone do końca kwietnia. W razie potrzeby przewodniczący organu wykonawczego powiatowego związku samorządu terytorjalnego może, w porozumieniu z przewodniczącym komisji, zarządzić w poszczególnych okręgach przeglądowych dodatkowy przegląd buhajów, które nie mogły być doprowadzone do przeglądu głównego, odbytego w terminie do końca kwietnia.

§ 4. Przewodniczący organu wykonawczego powiatowego związku samorządu terytorjalnego podawać będzie ogłoszenie o miejscu i dniu odbywania przeglądu do powszechnej wiadomości w sposób przyjęty w danej miejscowości przynajmniej na 15 dni przed terminem przeglądu.

§ 5. Swiadectwo uznania buhaja za odpowiedniego do celów hodowlanych winno być wystawione według wzoru załączonego do niniejszego rozporządzenia (załącznik Nr. 1) i podpisane przez przewodniczącego komisji oraz zaopatrzone pieczęcią komisji.

§ 6. Orzeczenie komisji kwalifikacyjnej winno być wydane i zakomunikowane właścicielom lub ich zastępcom bezpośrednio po dokonaniu oględzin buhaja.

Od orzeczeń komisyj kwalifikacyjnych można się odwołać do komisji kwalifikacyjnej odwoławczej.

Odwołanie winno być wniesione do właściwej komisji kwalifikacyjnej odwoławczej w ciągu dni 14 od dnia wydania orzeczenia.

§ 7. Do rozstrzygania odwołań od orzeczeń komisyj kwalifikacyjnych powołuje się w siedzibie urzędów wojewódzkich komisje kwalifikacyjne odwoławcze po jednej na każde województwo.

Komisja kwalifikacyjna odwoławcza składa się z powołanych na lat trzy przewodniczącege i dwóch członków. Przewodniczącym komisji jest przedstawiciel wojewódzkiego związku samorządu terytorjalnego, wybrany przez organ wykonawczy tego związku z pośród osób, obeznanych dokładnie z hodowlą bydła. Członkami komisji są: przedstawiciel izby rolniczej, a na obszarach nieobjętych działalnością izb rolniczych — przedstawiciel społecznych organizacyj rolniczych, powołanych stosownie do § 1 niniejszego rozporządzenia do wydawania opinji na obszarze odnośnych województw, wyznaczony wspólnie przez te organizacje oraz lekarz weterynaryjny wyznaczony przez wojewodę.

Aż do czasu wprowadzenia samorządu wojewódzkiego na zasadach, ustalonych ustawą z dnia 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 829) wyznacza przewodniczącego z pośród osób obeznanych dokładnie z hodowlą bydła: na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego — Wydział Wojewódzki, na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego — Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie, a na pozostałym obszarze Państwa — wojewoda po zasięgnięciu opinji Rady Wojewódzkiej tam, gdzie ona istnieje.

Do komisyj kwalifikacyjnych odwoławczych mają analogiczne zastosowanie postanowienia ustępów 3—6 § 2 niniejszego rozporządzenia.

Orzeczenia komisji kwalifikacyjnej odwoławczej są ostateczne i powinny być wydane i doręczone osobom zainteresowanym przed upływem 2 miesięcy od dnia wniesienia odwołania.

§ 8. O dniu i miejscu przeglądu buhajów przez komisję kwalifikacyjną odwoławczą wojewoda poda do wiadomości powszechnej na 15 dni przed przeglądem.

§ 9. Komisja kwalifikacyjna winna w ciągu dwóch miesięcy od dnia ukończenia przeglądu przedstawić organowi wykonawczemu powiatowego związku samorządu terytorjalnego sprawozdanie ze swych czynności oraz wykaz buhajów uznanych, sporządzony według wzoru, załączonego do niniejszego rozporządzenia (załącznik Nr. 2).

Art. 4. Koszty uznawania buhajów za odpowiednie do celów hodowlanych ponosi właściwa izba rolnicza, a na obszarach, na których nie są czynne izby rolnicze, właściwe związki samorządu terytorjalnego.

Do art. 4.

§ 10. Koszty uznawania buhajów za odpowiednie do celów hodowlanych obejmują wydatki związane z działalnością komisyj kwalifikacyjnych (§§ 2—9), a w szczególności zwrot przewodniczącemu i członkom komisji za ich udział w czynnościach komisji, kosztów podróży i diet.

Koszty podróży i diety oblicza się dla przewodniczącego komisji według VII grupy uposażenia, a dla członków komisji według VIII grupy uposażenia urzędników państwowych. W wypadku, gdy w instytucji delegującej obowiązują wyższe normy, przewodniczący i członkowie komisji otrzymują zwrot kosztów podróży i diet według tych wyższych norm.

Art. 5. Pasanie wspólne buhajów, nieuznanych za odpowiednie do celów hodowlanych z cudzemi krowami i jałówkami, należącemi do różnych właścicieli jest wzbronione.

Art. 6. Właściwe organa samorządu terytorjalnego (gminy oraz powiatowe związki samorządowe) obowiązane są zapewnić miejscowym rolnikom konieczną ilość buhajów, uznanych za odpowiednie do celów hodowlanych w danym okręgu hodowlanym. O ilości buhajów, potrzebnej dla poszczególnych gmin, rozstrzygają właściwe organa wykonawcze samorządu powiatowego na podstawie opinji właściwej izby rolniczej, lub w braku izby rolniczej-społecznych organizacyj rolniczych, wymienionych w art. 1 ust. 2. niniejszej ustawy.

Art. 7. Koszty, związane z zapewnieniem miejscowym rolnikom buhajów oraz ich utrzymaniem, ponoszą powiatowe związki samorządu terytorjalnego w wysokości 25 proc. ogólnej sumy kosztów, Państwo w wysokości 10 proc. tejże sumy kosztów z budżetu Ministerstwa rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz zainteresowane gminy w wysokości 65 proc. sumy tychże kosztów.

Gminy sąsiadujące, lub gminy, mające małe ilości krów i jałówek, mogą się łączyć celem wspólnego kupna i utrzymania buhajów.

Zarząd gminy (magistrat miasta) winien ustanowić opłatę za stanowienie krów i jałówek gminnemi buhajami w wysokości, potrzebnej na pokrycie wydatków, połączonych z kupnem i utrzymaniem takich buhajów.

Na zakup i utrzymanie buhajów gminnych (art. 6) winna być wstawiona odpowiednia kwota do budżetu samorządu powiatowego oraz do budżetu gminy wiejskiej lub miejskiej.

Jeżeli gmina lub powiatowy związek samorządowy nie wstawią kredytu na ten cel do swego budżetu, wówczas właściwa władza nadzorcza wstawi do budżetu danej gminy lub powiatowego związku samorządowego odpowiedni kredyt przymusowo.

Do art. 6 i 7.

§ 11. Zarządy gmin, na obszarze których działania zostanie wprowadzona w życie ustawa o nadzorze państwowym nad buhajami, obowiązane są przedstawiać organowi wykonawczemu powiatowego związku samorządu terytorjalnego corocznie do dnia 15 stycznia następnego roku wykaz stanu bydła rogatego i buhajów, znajdujących się w dniu 1 grudnia poprzedniego roku na terenie gminy (załącznik Nr. 3 i 4).

§ 12. Na podstawie wykazów stanu bydła rogatego (§ 11), sprawozdań z działalności komisji (§ 9) oraz opinji izby rolniczej, a na obszarach nieobjętych działalnością izb rolniczych, opinji organizacyj rolniczych, powołanych stosownie do § 1 niniejszego rozporządzenia do wydawania opinji na obszarze odnośnych województw organ wykonawczy powiatowego związku samorządu terytorjalnego ustala ilość buhajów potrzebnych dla poszczególnych gmin.

O ile na obszarze gminy ilość buhajów uznanych za odpowiednie do celów hodowlanych, a stanowiących własność prywatną lub związków publicznych będzie mniejsza od ilości buhajów ustalonych dla gmin, stosownie do ustępu poprzedniego niniejszego paragrafu, organ wykonawczy powiatowego związku samorządu terytorjalnego oznaczy ilość buhajów, które gmina winna w danym roku budżetowym zakupić lub wynająć w takim terminie, aby zarząd gminy mógł stawić do budżetu potrzebną kwotę na zakup lub wynajęcie buhajów.

Zarząd gminy obowiązany jest na podstawie decyzji organu wykonawczego powiatowego związku samorządu terytorjalnego, wydanej stosownie do ustępu poprzedniego niniejszego paragrafu, wstawić odpowiednią sumę do budżetu gminy na zakup lub wynajęcie buhajów i ich utrzymanie.

Art. 8 a) Winny pokrywania cudzych krów i jałówek buhajem, nieuznanym za odpowiedniego do celów hodowlanych, bez względu na to, czy pokrycie nastąpiło bezpłatnie, czy za opłatą.

b) winny wspólnego pasania buhaja w wieku powyżej 10 miesięcy, nieuznanego za odpowiedniego do celów hodowlanych, z cudzemi krowami, względnie jałówkami (art. 5) —

karany będzie w drodze administracyjnej grzywną do 5 złotych.

Przy powtarzających się przekroczeniach kara będzie wymierzana dwukrotnie od wyżej wymienionej.

Dochód z grzywień wpływać będzie do właściwej gminy na zakupno huhajów gminnych.

W razie wydania orzeczenia karnego po myśli artykułu niniejszego może władza administracyjna zarządzić na koszt i ryzyko właściciela wytrzebienie buhaja nieodpowiednego do celów hodowlanych.

Art. 9. Do orzeczenia o czynach karalnych, przewidzianych w niniejszej ustawie, powołane są władze administracyjne I instancji.

Przeciwko orzeczeniu władz administracyjnych I instancji można w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tejże wła-

dzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi powiatowemu (pokoju), który postąpi wedle przepisów postanowień, obowiązujących w I instancji sądowej. Na obszarze mocy obowiązującej niemieckiej ustawy postępowania karnego z r. 1877 właściwe są sądy powiatowe oraz stosuje się przepisy o policyjnych rozporządzeniach karnych.

Art. 10. Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych władny jest po zasięgnięciu opinji właściwej izby rolniczej, lub w braku izby rolniczej społecznych organizacyj rolniczych, wymienionych w art. 1 ust. 2 tudzież po zasięgnięciu opinji właściwego samorządu terytorjalnego rozciągnąć w drodze rozporządzenia, ogłoszonego w Dzienniku Ustaw, stosowanie postanowień niniejszej ustawy na pewnych obszarach do owiec i trzody chlewnej.

Art. 11. Termin wprowadzenia w życie postanowień ustawy na obszarze poszczególnych powiatów lub części powiatów określi rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych ogłoszone w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, a wydane na podstawie wniosku właściwego związku powiatowego samorządu terytorjalnego powziętego po zasięgnięciu opinji rad gminnych wszystkich gmin, na których obszarze zamierzone jest wprowadzenie w życie postanowień ustawy. Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych zasięgnie również opinji właściwej izby rolniczej lub w braku izby rolniczej opinji społecznych organizacyj rolniczych, wymienionych w art. 1 ust. 2 niniejszej ustawy.

Do art. 11.

§ 13. Wnioski powiatowych związków samorządu terytorjalnego o wprowadzenie w życie postanowień ustawy o nadzorze państwowym nad buhajami winny być przedstawiane Ministerstwu Rolnictwa za pośrednictwem właściwego wojewody.

Wniosek taki powinien zawierać:

a) projektowany termin wprowadzenia w życie ustawy;

b) wyszczególnienie obszaru, na którym projektuje się wprowadzić ustawę;

c) projektowaną ilość komisyj kwalifikacyjnych z oznaczeniem ich obszaru działania i siedziby.

Do wniosku należy załączyć:

a) uchwałę organu uchwalającego powiatowego związku samorządu terytorjalnego o wprowadzenie w życie ustawy;

b) opinja rad gminnych wszystkich gmin, na których obszarze zamierzone jest wprowadzenie w życie ustawy;

c) uchwałę organu wykonawczego powiatowego związku samorządu terytorjalnego o ilości buhajów potrzebnej w pierwszym roku dla poszczególnych gmin;

d) preliminarz kosztów na pokrycie wydatków wynikających z art. 7 ustawy o nadzorze państwowym nad buhajami na pierwszy rok budżetowy.

Art. 12. W województwach, w których izby rolnicze nie są zorganizowane lub w których nie działają społeczne organizacje rolnice, odpowiadające warunkom określonym w art. 1 ust. 2 czynności izb rolniczych, wynikające z niniejszej ustawy, Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych może przekazać podległym mu organom administracji państwowej i organom właściwych związków samorządu terytorjalnego.

Art. 13. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych, a co do art. 8, 9 i 10 w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Art. 14. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Równocześnie tracą moc wszelkie obowiązujące ustawy i przepisy w przedmiotach, unormowanych tą ustawą.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów: (—) W. Grabski.

Min. Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) Janicki.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) W. Raczkiewicz.

Minister Sprawiedliwości: (—) A. Zychliński.

§ 14.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa (—) K. Niezabytowski

Załącznik Nr. 1 do rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 3 sierpnia 1927 r. (poz. 668).

Ważne do dnia .... 19........ r.

№......................

Swiadectwo uznania buhaja

№......................

Nazwa buhaja ....

....

....

wiek ....

Stanowiący własność

....

....

....

zamieszkałego..........................

....

....

Ważne do dnia ....

....

na obszarze ....

....

Podpis Przewodniczącego Komisji

w ....

dn. ....

ŚWIADECTWO UZNANIA BUHAJA.

Stosownie do art. 3 ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. nr. 121, poz 868), komisja kwalifikacyjna w .... ustanowiona rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 3 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. nr. 76, poz. 668), dla obszaru .... uznaje buhaja:

nazwy .... Nr. obory .... Nr. związkowej księgi rodowodowej.................... urodzonego dnia ....

rasy ....

maści i odmiany ....

pochodzenia ....

nazwa ojca .... Nr. obory .... Nr. związkowej księgi rodowodowej .... nazwa matki ....

Nr. obory .... Nr. związkowej księgi rodowodowej ....

stanowiącego własność (imię i nazwisko właściciela lub nazwa instytucji)

....

zamieszkałego w .... pow. ....

za odpowiedniego do celów hodowlanych.

Niniejsze świadectwo daje właścicielowi lub posiadaczowi oznaczonego wyżej buhaja, stosownie do art. 3 ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. nr. 121, poz. 868), prawo do pokrywania tym buhajem cudzych krów i jałówek na obszarze .... (wyszczególnienie okręgu hodowlanego) w okresie do dnia .... 19........ r.

(pieczęć Komisji) Podpis Przewodniczącego Komisji

W .... dnia .... 19........ r.

(miejsce i data wystawienia świadectwa).

Załącznik Nr. 2 do rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 3 sierpnia 1927 r. (poz. 668).

Wykaz buhajów uznanych dla gminy .... powiatu ....
na okres od dnia .... 192..... r. do dnia .... 192..... r.
przez komisję kwalifikacyjną w ...., ustanowioną rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 3 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. nr. 76, poz. 668).

Nr. kolejny	Wieś (osada, kolonja, obszar dworski)	Nazwisko i imię właściciela buhaja	Nazwa buhaja	Numer: a) oborowy, b) związkowych ksiąg rodowodowych	Wiek buhaja	Maść i odmiany buhaja	Rasa	Pochodzenie buhaja: ojciec — Nazwa	Pochodzenie buhaja: ojciec — Numer a) oborowy, b) związkowych ksiąg rodowodowych	Pochodzenie buhaja: matka — Nazwa	Pochodzenie buhaja: matka — Numer a) oborowy, b) związkowych ksiąg rodowodowych	Świadectwo uznania wydano na czas do dnia	Nr. świadectwa uznania	Ilość buhajów, których nie uznano

Załącznik Nr. 3 do rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 3 sierpnia 1927 r. (poz. 668).

Wykaz stanu bydła rogatego

na obszarze gminy .... powiatu ....
Stan bydła rogatego wynosił w dniu 1 grudnia 19............ r.

Nr.	We wsi (osadzie, obszarze dworskim, kolonji	Sztuk: krów	Sztuk: jałówek do 2 lat	Sztuk: jałówek powyżej 2 lat	Sztuk: buhajów do 1 roku	Sztuk: buhajów powyżej 1 roku	Sztuk: buhajów uznanych	Sztuk: buhajów nieuznanych

Załącznik Nr. 4 do rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 3 sierpnia 1927 r. (poz. 668).

Wykaz szczegółowy

buhajów, znajdujących się na terenie gminy .... powiatu ....
w dniu 1 grudnia 192...... r.

Nr. kolejny	Wieś, (osada, kolonja, obszar dworski)	Nazwisko i imię właściciela buhaja	Nazwa buhaja	Numer: a) oborowy, b) związkowych ksiąg rodowodowych	Wiek buhaja	Maść i odmiany buhaja	Rasa	Pochodzenie buhaja: ojciec — Nazwa	Pochodzenie buhaja: ojciec — Numer a) oborowy, b) związkowych ksiąg rodowodowych	Pochodzenie buhaja: matka — Nazwa	Pochodzenie buhaja: matka — Numer a) oborowy, b) związkowych ksiąg rodowodowych	Orzeczenie komisji kwalifikacyjnej	Nr. świadectwa uznania

Powyższą ustawę podaję do wiadomości. Pp. sołtysów wzywam do przedłożenia ustawy tej Radom Gminnym i przeprowadzenia uchwał dot. opinji wprowadzenia w życie na terenie gminy ustawy.

Pp. sołtysi i przełożeni obszarów dworskich nadeślą spis stanu bydła rogatego według wzoru powyżej podanego.

Puck, dnia 7 grudnia 1927 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego: w z. (—) Bała.

353.
Ogłoszenie
w sprawie zarazy bydła i dziczyzny.

W niektórych powiatach Województwa Pomorskiego ukazała się wśród zwierząt domowych i zwierzyny choroba zakaźna t. zw. zaraza bydła i dziczyzny, zwaną także zarazą Bollingera. Choroba ta jest dla bydła, świni, czasem i koni niebezpieczna a także na nią zapada dziczyzna — sarny, jelenie, dziki i t. p.

Przyczyną choroby są zarazki w przyrodzie się znajdujące. Rozróżni się trzy rodzaje tej choroby i to forma skórna, forma płucna i forma trzewna.

1) objawy formy skórnej są, podwyższona ciepłota ciała 40,^{0} do 42,^{0}, rozległe i twarde obrzęki na głowie i szyji i podgardlu, bardzo często obrzęk języka i to nieraz tak silny, że ozór obrzmiały z pyska się zwiesza, nieraz z nozdrzy wypływa śluz, bydło często stęka i dyszy. Smierć następuje zwykle po 12 do 36 godzinach.

2) forma płucna występuje pod objawami ostrego zapalenia płuc i trwa od 4 do 8 dni gdzie zwykle następuje śmierć.

3) forma trzewna tworzy się zwykle jako współobjaw formy skórnej lub płucnej. Smiertelność przy zarazie bydła i dziczyzny jest około 90% więc bardzo wysoka. W razie stwierdzenia podobnych objawów u bydła względnie dziczyzny należy to bezzwłocznie zgłosić Starostwu lub u p. Powiat. Lekarza Weterynaryjnego.

Zaznaczam, że zaraza bydła i dziczyzny podlega policyjnemu zgłaszaniu po myśli par. 10 ustawy z dnia 26. VI. 1909 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niemieckiej 1909 strona 519. Winni niezgłoszenia tej zarazy podlegają karze w myśl par. 74 ustawy wyżej wymienionej.

Wszelkie wypadki znalezienia padlin zwierzyny leśnej, padły bez widocznych znamion, wskazujących na postrzelenie i t. p. gwałtowne zajście należy zgłaszać w Starostwie.

Znalezione padliny należy zakopać a miejsce znalezienia odkazić przez przekopanie. Nieusunięcie bowiem padliny zwierzyny leśnej przyczyni się do roznoszenia zarazy przez psy, lisy i t, p.

P. P. sołtysi i przełożeni obszarów dworskich ogłoszą powyższe przyjętym sposobem.

Puck, dnia 2 grudnia 1927 r.
L. dz. II-11216/27. St.

Starosta: w z. Bała.

Odpowiedzialny redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego. Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.